

Frigivelse; — der kan være rigtige Grund-
sætninger, som det var ønskeligt, at man kunde
gøre gjældende, men der kunne være Forhold,
Sædvaner og Betragtninger, som have en saa
stor Vægt, at man ikke kan tilsidefatte dem,
men som man maa tillægge afgjørende Betyd-
ning, ikke fordi man anseer dem for rigtige,
men fordi man maa give efter for Nødvæn-
digheden; og saaledes troer jeg ogsaa, at vi
bør gaae frem i nærværende Tilfælde; og naar
man først er gaaet det Stykke paa denne Wei,
som den ærede Forslagsstiller er gaaet, saa troer jeg,
at man ganske rolig kan gaae det øvrige Stykke med.
Den ærede Ordfører har allerede saa fuldstæn-
digt imødegaaet den ærede Forslagsstillers Be-
tragtning angaaende Huusmændene, at jeg
ikke troer, at man behøver at bruge et Ord
mere dertil. Det forekommer mig, at den ærede
Forslagsstiller nu skylder os at følge Fleertallet,
og jeg skal sige hvorfor. Den ærede Forslags-
stiller vilde ikke indrømme, at vi vare gaaede i
„Rusen“, men han vil dog vist erkjende, at
han har ført os ind i Rusen, thi han maatte
jo vide, dengang han indfom med sit Forslag,
at han ikke vilde kunne sætte det igjennem i
den Skikkelse, hvori det foreligger; men, naar
det nu er hans Mening, at han ikke vil gaae
ind paa Loven, saaledes som Fleertallet vil
have den, saa havde han kun havt et Middel
til at undgaae det, nemlig at tage sit Forslag
tilbage; naar han desuagtet ikke har gjort det,
saa har han derved ført os ind i Rusen, det
vil sige, han har bragt os i den Stilling,
hvori vi nu befinde os, enten at maatte for-
skaste et dog taaleligt og brugeligt Forslag,
uden at vide, naar vi kunne faae et bedre,
eller at tage Forslaget, som vi i dette Dieblit
kunne faae det. Jeg troer saaledes, at den
ærede Forslagsstiller maa føle en Forpligtelse
til nu at hjælpe Loven igjennem ved at stemme

med Fleertallet. Hans Stemmegivning i saa
Henseende bør jo være meget lebende; at der
vil være endeel Andre, som stemme imod, er
en anden Sag, men af den ærede Forslags-
stiller venter jeg ganske sikkert, at han ikke vil
gøre det, thi han har ført mig og mine Lige
paa Glattis. Jeg for min Part havde meget
hellere ønsket, at dette Lovforslag havde ligget
for paa en senere Tid, hvor vi kunde have
behandlet det med større Frihed og mere uaf-
hængig af andre Forslag. Det ærede Medlem
for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Kimestad)
har gjort en Bemærkning, som vistnok er over-
ordentlig rigtig, uagtet hans Begrundelse deraf
ikke ganske er min. Han har sagt: lad os
saa tidlig som muligt, saasnart vi kunne —
og man kan føle til „ved enhver Leilighed“ —
søge at udvikle vort Communevæsen, thi deri
skulle vi finde Besskyttelse for vor sande borger-
lige Frihed. Det er vistnok Noget, som vi ikke
skulle overse ved Behandlingen af dette For-
slag. Naar han siger, at navnlig skulle
gøre dette nu, fordi Indskrænkningen af vor
nævrende Grundlov er forestaaende, saa kan
jeg ikke samstemme med ham; jeg troer ikke
det har nogen Indflydelse i saa Henseende, og
jeg holder mig overbevist om, at den Tilstand,
vi gaae imøde med Hensyn til vor indre Sam-
fundsorden, snarere vil give os større Frihed
i Behandlingen af Sager af denne Art end
mindre. Jeg troer ikke, at vi med Hensyn til
Behandlingen af Sager af denne Natur kunne
befinde os i en snevrere og mere indskrænket
Stilling end den, vi nu indtage, men ved den
ærede Forslagsstillers Veiledning ere vi der nu,
og vi maae tage Conseqventerne deraf, og
Conseqventsen er det, som Fleertallet har fore-
slaaet, der paa en Prist ligner det, den ærede
Forslagsstiller er fremkommet med, og det er
altsaa ikke værd at vige fra det for saa lidt.